

kan man i alt Fald ikke gaa ned til et Tidsrum af 7 Maaneder, som her er foreslaaet.

I mit Parti er man enig med den højtærede Forsvarsminister i, at de Overvejelser, der kan blive Tale om angaaende dette Spørgsmaal, rettelig bør foretages i Forbindelse med den mere almindelige Revision af Militærloven, som er bebudet at skulle finde Sted i næste Rigsdagssamling, og vi kan derfor ikke paa nærværende Tidspunkt medvirke til at fremme dette Lovforslag.

L. Rasmussen: Da der i 1922 blev gennemført en ny Militærordning, hvorved Tjenestetiden blev nedsat for alle Vaabenarter, kunde der sikkert have været Anledning til samtidig med dette at foretage en Nedsættelse af Tjenestetiden for de civile værnepligtige. Dog kan jeg sige, at jeg ikke kan tænke mig, at man kunde gaa saa langt ned, som de ærede Forslagsstillere her stiller Forslag om. Den ærede Ordfører mindede ved Forelæggelsen af Forslaget om, hvorledes man saa paa det i 1917 ved Lovens Vedtagelse; der maatte, som det hedder, ikke være nogen Fristelse for værnepligtige til at søge Civiltjenesten i Stedet for Militærtjenesten. Derefter tilføjede Ordføreren: „Skønt denne Betragtningssaaede ingenlunde fandt almindelig Tilslutning, accepterede man dog Bestemmelsen om de 20 Maaneders civil Tjenestetid for at lette Gennemførelsen af Loven.“ Det maa være svigtende Hukommelse, der lægger Ordføreren disse Ord i Munden. Som det vil erindres, var det daværende Indenrigsminister Rode, der forelagde Forslaget og ved Forelæggelsen meget udførligt kom ind paa, at mindre end 20 Maaneder kunde man ikke nøjes med. Den sidste Anledning til, at Forslaget blev forelagt, var en Henvendelse fra Kristelig-socialt Forbund, der i sin Henvendelse understregede: dog at denne Tjeneste — den civile — bliver saadan beskaffen, at den ikke frister til Misbrug af de trufne Foranstaltninger. Nu siger den ærede Ordfører, at man accepterede de 20 Maaneder for at lette Gennemførelsen. Det maa, som jeg siger, være Hukommelsen, der svigter. Der var et enkelt Medlem fra socialdemokratisk Side, der i Udvalget spurgte, om 20 Maaneder ikke var rigeligt, og det nævnte det ærede Medlem, der da var Ordfører, ogsaa, men sagde, at det lod sig ikke gøre at nedsætte Tiden, og understregede meget stærkt, at naar man af Samvittighedsgrunde ikke ønskede at være Militær, spurgte man overhovedet ikke om Tiden, saa kom det ikke saa nøje an paa, hvor lang Tid Tjenesten

varede. I den Tid, jeg var Forsvarsminister, skete der jævnlig Henvendelse til mig, og jeg kan huske en af de sidste, det var en polyteknisk Kandidat, der kom op til mig og sagde, at han havde Fornemmelsen af, at der var Fare for, at han skulde blive taget til Kornet, og saa vilde han komme til at ligge inde i 17 Maaneder, om der ikke var en Maade, han kunde blive fri paa. Da jeg ikke kunde anvise ham nogen Maade, sagde han: Hvordan har det sig med den civile Tjeneste? Hvis den civile Tjenestetid havde været 15 Maaneder, som han kunde aftjene paa een Gang, havde han ganske sikkert valgt det; nu var det 20 Maaneder, og saa valgte han at løbe den Risiko at blive tvangsudskrevet som Kornet.

Det varmeste Forsvar, jeg har set for de 20 Maaneder, blev ført af den ærede Ordfører, da Loven var til Behandling i 1917, og derfor kan jeg ikke nægte, at jeg er ikke saa lidt overrasket over at se Forslaget, saaledes som det her fremsættes. Hvis man, naar man bliver udskrevet til Militærtjeneste og siger, at man vil udføre civilt Arbejde, kan slippe med 7 Maaneder, saa er det at slippe med det billigste af det billige. Infanteriet ligger inde i 5 Maaneder plus 2 Maaneders Genindkaldelse, altsaa 7 Maaneder. Hvis man altsaa vil slippe med det billigste, er det det, der her foreslaas. Der staar i Loven, at der ingen Genindkaldelse finder Sted. Ved Livgarden er den første Tjenestetid 10 Maaneder og derefter 1½, altsaa i alt 11½ Maaned; saa ser jeg endda bort fra dem, der bliver taget til Befalingsmænd. Ved Rytteriet er Tjenestetiden 14 Maaneder. Det er ganske givet, at hvis man kan slippe med 7 Maaneder, er det at sætte en Præmie paa det civile Arbejde. Endelig er der Forplejningskorpset, som har to Genindkaldelser à 50 Dage. Hvis dette Forslag vedtages, kan man sige: Min Samvittighed forbyder mig at gøre Tjeneste ved Forplejningskorpset, maa jeg bede om at faa civilt Arbejde, og saa slipper man for de 100 Dages Genindkaldelse. Det er at sætte Præmie paa det civile Arbejde, og det er at friste over al Maade til at søge civilt Arbejde. Det overrasker mig at se dette Forslag stillet af det ærede Medlem, der i 1917 talte saa varmt for de 20 Maaneder. Jeg forstaaer udmærket godt den højtærede Forsvarsministers Bemærkninger. Ogsaa da jeg havde Forsvarsministeriet, kom der Henvendelser til mig angaaende dette Forhold, men jeg maa dog sige, at det, det i disse Henvendelser drejede sig om, laa omkring 18 Maaneder i Stedet for 20, idet man mente, at saa blev Tjeneste-